

O KNEZU NOVAKU (1368.).

U dvorskoj knjižnici u Beču čuva se rukopis glagolskoga misala, što ga je napisao god. 1368 knez Novak. Na kraju rukopisa piše knez Novak sam o sebi ovako: „Lét gđnih 1368. Ja knez Novak, sin kneza Petra, vitez silnoga i velikoga gđna Loiša kralja ugrskoga, njega polače vitez, v to vrime budući knez na Ugrih Šolgovski i v Dalmaciji Ninski, napisah te knjige za svoju dušu, i onoj crkvi da se dadu, v koj legu vekivečnim ležanijem. I pomisli vsaki hristjanin, da sa svêt ništare ni, jere gdo ga veće ljubi, da ga brže zgubi; nu jošée pomisli vsaki sada, ča se najde od nas tada, — gda se duša strahom smete, a dila im se kriti ne te. Zato kad im se dēla skriti ne te, tada vsaki pridi z dobrimi dēli prêd strašnoga i silnoga, vekivečnoga sudca. A sada prošu vsakoga popa i dijaka, ki budet vu te knjige oficijati, moli milostivoga i dragoga i slatkoga gđna v molitvah svojih i moli gđna boga za nju.“ (Šurmin Hrvatski spomenici I. p. 85—86).

Knez Novak kaže sam, da je vitez (miles) na dvoru ili u palači kralja Ljudevita, a uz to knez (comes) Šolgovski u Ugarskoj i grada Nina u Dalmaciji. Šolgo bio je u 14. stoljeću grad u Erdelju (castri sui Solgo in Transylvania, Fejer Cod. dipl. XI. p. 467). U jednoj povelji, koja bi izdana 31. prosinca 1373 u gradu Ninu, čitamo: „Lodouico rege Ungarie, Demetrio de Matapharis episcopo None, Nouaco de generatione Mogorouich eiusdem civitatis comite (Starine jug. akad. XIX. pag. 115). Pomenuta povelja potvrđuje, da je Novak još god 1373 bio knez grada Nina; no podjedno nam kaže, da je bio „od plemena Mogorović“, koje je tada obitavalo u županiji Lici. U jednoj povelji od godine 1372 čitamo: „magister Novak Disislavich de Ostrovica de genere Mogorovich“ (Bulletino di archeol. e storia Dalmata IV. p. 87), po čemu doznajemo, da je Novaku porodično ime bilo Disislavić, i da mu je plemena djedovina bila grad Ostrovica u Lici. Knez i magistar Novak mora da je bio znamenito lice, jer se spominje i u spisima grada Trogira god. 1362:

— ultimo maii. Comiti Novacho respondeatur de salo nihil, donec revertantur ambassiatores nobiles missi in Hungariam.

— 22. junii. Mittantur ambassiatores bano super litteris suis a comite Novaco exhibitis; sed non affirmetur aliquid ante adventum ambassiatorum ex Hungaria (Starine XIII. pag. 236).

Knez Novak piše sam, da je sin kneza Petra. To potvrđuje također jedna isprava od god. 1347, koja nam podjedno razbistruje čitavu genealogiju Novakovu. U toj ispravi čitamo:

„1349. In capitulo Nonensi. Lukaz, quondam Andree de genere Mogorovich de Lyka, Novakus, Marinus et Petrus fratres, filii quondam Berislavi, et

Gregorius Tollenus de Lika, de eodem genere Mogorovich, nepotes dicti Lukazii vendunt nobilibus viris Curiaco, nato quondam comitis Disislavi et suis nepotibus Novako, Gregorio et Joanni fratribus, filiis olim comitis Petri Disislavich, et Petro filio quondam comitis Joannis de Lika, cuncti de genere Mogorovich... " (Bulletino di arch. e stor. dalm. IV. p. 87). Iz ove znamenite povelje doznajemo, da je otac kneza Novaka, po imenu Petar Disislavić, bio god. 1349. već mrtav, ali da je tada živio stric njegov Kurjak (Curiacus) Disislavić. Nadalje se kaže, da je knez Novak imao g. 1349 još dva brata, po imenu Gregorija i Ivana; zatim nekoga daljeg rođaka, Petra sina Ivanova.

Otac kneza Novaka, knez Petar Disislavić, više se puta spominje u spisima god. 1322—1346. Kao rođak krbavskih knezova Kurjakovića (Budislava, Pavla i Gregorija) oblačao je po padu bana Mladina II. Šubića gradom Bagom (Scrisaleom) u župi Podgorju (Ljubić Listine V. p. 274—275); god. 1345. nanijeli su njemački plaćenici mletačke republike mnogo štete „comiti Petro de Licha“ (Ljubić Listine II. p. 275), a 11. veljače 1346 boravi „comes Petrus Disislavich“ u Ninu kao poslanik krbavskih knezova (Ljubić Listine II. p. 317). Poslije g. 1346 ne spominje se više, a 1349 već se za nj kaže „olim“. Brat njegov Kurjak Disislavić dočekao je i god. 1358, te se tada spominje (23. rujna) kao knez grada Spljeta (Bulletino di arch. e storia dalmata X. p. 120, XV. p. 140; Farlati Illyrici sacri III. p. 7).

Po izloženim podacima možemo sastaviti ovaj rodoslov kneza Novaka

Comes Disislav de genere Mogorovich
in Lika

comes Curiacus, Disislavi natus, 1322—1358. comes Spalati (1358)	comes Petrus Disislavich de Licha 1322—1346; 1349 „olim“
magister Novak Disislavich de Ostrovica, miles regiaie curiaie, comes de Solgo in Un- garia et de Nona in Dalmatia (1349, 1362, 1368, 1372, 1373)	Gregorius Johannes 1349 1349
comes Petrus Novakovich miles regis Ladislai 1403—1405.	Paulus Novakovich nobilis vir, miles 1408.

Knez Novak ostavio je za sobom dva sina, Petra (1403—1405) i Pavla (1408), koji se prozvaše Novakovići, a po njima i svi potomci njihovi. Knez Petar Novaković prodao je god. 1405 dragocjeni misal očev za 45 dukata. O tom čitamo u samom misalu ovo: „Lét gospodnjih 1405 va vrême gospodina patrijarha Antona gospodina duhovnoga otca svete Marije Ogléjske crikve, ki biše domaći gospodin po naturé deželi Fr'julske, kupljene biše te knjige od kneza Petra, kneza Novaka sina s Krbave, za 40 zlatih ino 5. I kupi je dobr' muž župan Ivan pri-

děvkom Pirih, sin dobra muža Črnka i župan Marin priděvkom Mišulin. I u to vrime biše Pirih župan v Nuglê, i bēše obarčín i držitelj blaga crikve svete Jeleni i svetoga Petra v Nugle. I platista je blagom svete Jeleni i svetoga Petra v Nuglê“. (Šurmin Hrvatski spomenici p. 107).

Knez Petar Novaković radio je također o tom, da ostavi svoju plemenitu djedovinu, grad Ostrovicu u Lici. God. 1403 učinio je ugovor sa znamenitim krčkim i senjskim knezom Nikolom Frankapanom, po kojemu bi „nobilis vir Petrus Nouakouich, miles fidelis Ladislai regis“ (Ladislava Napuljskoga) svoju djedovinu „castrum Ostrouiza in prouincia Like“ imao ustupiti knezu Nikoli Frankapanu, a zato bi od njega primio u zamjenu „castrum Ozagl (Ozalj) in ducatu Sclauonie“ (Arkiv za jugosl. povjest. VII. 46). No od te zamjene ne bi ništa poradi tadanjih burnih političkih prilika. Međutim voć 1408 ugovara opet knez Nikola Frankapan glede ustupa Ostrovice s Pavlom Novakovićem, bratom Petrovim. O tom čitamo u jednom registu ovo: „1408. feria quinta avanti Pasqua. Nicolò, conte di Veglia, Segna e Modrussa, permuta molte ville con Paolo qn. Nowak, milite di Lika“ (Starine jug. akademije XXV. p. 321). Taj put došlo je zaista do zamjene. Pavao Novaković predao je knezu Nikoli grad svoj Ostrovicu u Lici, a za to je primio od njega u zamjenu sela „Pamiczak“ i „Podverh“ u županiji Gatanskoj ili Gačkoj a u biskupiji Senjskoj (Sladović povēsti biskupijah senjske i modruške p. 72).

Otkad se Novakovići god. 1408 preseliše iz Like u Gatansku župu, kao da su i ugledom pali. Ne zovu se više „knezovi“ (comites), nego su naprosto plemići (nobiles viri). O potomcima knezova Petra i Pavla Novakovića našli smo ove podatke:

— 1445. novembr. 25. Segniae. Andreas de Durachio, episcopus Segniensis et capitulum Segniense ob reverentiam et honorem magnificorum dominorum suorum Stephani (de Frangepan) et fratrum eius confirmant nobilibus viris Petro, Nicolao et Novak Novaković, fratribus et possessoribus villarum Pamiczak et aliarum duarum Podverh nuncupatarum in Gaczka, dioecesis Segniensis, omnia iura et consuetudines quas exercebant, et habebant, priusquam magnificus et potens dominus Nicolaus de Frangepanibus pro felici statu suae domus et augmentu totius patriae permutationem cum nobili viro Paulo Novaković de Ostervicza . . . , castro constituto in Lica, fecisset . . (Sladović Povēsti biskupija senjske i modruške, p. 72—73).

— 1486. srpnja 7. — „I tada vladaše Senjem i Otočcem i inimi gradi (kralj Matijaš) I tada biše vikar gatanski gospodin Levnardo I tad (držaše) Knežu vas plemenit človik Matko Novaković (Šurmin Hrvatski spom. I. p. 313—314).

— 1489. januarii 6. In loco capitanei extra civitatem Segniae . . . coram aliis quam pluribus nobilibus et probis viribus de Gadska; ibique adfuerunt Matko Novaković, Petrus Pesarić . . .“ (Sladović Op. cit. p. 26—27; 162).

— 1498. u Novigradu. Matko Novaković s mnogimi plemenitimi i poštenimi muži iz Gatske.

— 1507. novembr. 4. Budae. Litterae introductoriae et statutoriae regis Wladislai pro nobilibus Jeronima, relicta condam Mathiae Nowakowyth

de Gaczka, ae Johanne et Georgio, filiis eiusdem, super tertiam partem possessionis Maryncz vocatae, in comitatu de Bwsan existentis et habitae. (Vijestnik zemaljskoga arkiva I. 1899. p. 247).

Prema iznesenim podacima dade se sastaviti ovaj rodoslov posljednjih poznatih nam Novakovića:

Matko Novaković
1486—1498
uxor Jeronima (1507)

Johannes
(1507)

Georgius
(1507)

V. Klaić.